

Preek over HC Zondag 22

Liturgie:

Votum en groet

Zingen: Ps. 30:1,2,3

De Tien Woorden

Zingen: Ps. 17:1,3,7

Gebed

Schriftlezing: 1 Korintiërs 2:6-10; 15:35-58

Zingen: Lb. 93:1,2,3

Tekst: Zondag 22

Preek

Zingen: Gez. 66:1-5

Gebed

Collecte

Zingen: Ps. 16:3,4,5

Zegen

Gehouden te: Baflo, 10-05-15 (9.30 u.)

Preek

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

Een kop in een advertentie. "Fantastische aanbieding voor de liefhebbers." De firma X heeft een product in de verkoop dat niet voor jan en alleman is. Het is voor de echte hobbyisten, voor de freaks. Die worden in de advertentie dan ook aangesproken.

"Kom en pak uw voordeel."

Die echte liefhebber heeft voor dit bijzondere product ook wel iets meer over dan normaal. Daar gaat de verkoper wel van uit. Daar appelleert hij in zijn reclame op.

Aan de andere kant mag de koper ook extra kwaliteit verwachten. Een echte liefhebber zal door een hoop blabla wel heen prikken. Hij laat zich geen oor aannaaien door grote woorden. Hij is uit op het beste van het beste. Natuurlijk voor zover zijn portemonnee het toelaat. Dan kan hij op die fantastische aanbieding ingaan. En aanschaffen wat hem gepresenteerd wordt. Hij zal er blij mee zijn.

"Kijk eens, wat ik nu voor een fantastisch ding gekocht heb." De liefhebber waardeert het en hij geniet ervan.

Het allerbeste dat je in dit leven bedenken kunt, heeft God in de aanbieding voor ons, zijn kinderen. Of beter gezegd, je kunt niet eens bedenken hoe goed het is, wat God aan zijn gemeente belooft. Je kunt je er geen voorstelling van maken.

Opstanding van het lichaam en het eeuwige leven.

Voor wie is dat? Voor de liefhebbers van het echte leven. Je hoeft er niet bijzonder deskundig voor te zijn. Geen geloofshobbyist, geen vroomheidsfreak. Het is voor ieder die gelooft in Jezus Christus, zonder onderscheid naar geslacht of ras of afkomst. God heeft het bereid en bestemd "*voor wie Hem liefheeft.*" (1 Korintiërs 2:9) Voor deze mensen heeft God een fantastische toekomst in petto met Christus: Opstanding van het vlees en een eeuwig leven. Dat belijden we in zondag 22.

God belooft de zijnen een overvloed van vreugde.

Ik vat de boodschap van de preek in deze trant voor u samen:

God heeft een fantastische toekomst in petto voor de liefhebbers.

Wij zullen

1. compleet bij ons Hoofd zijn;
2. onvoorstelbaar genieten in heerlijkheid.

1. Compleet bij ons Hoofd zijn.

De dood is een verscheurende werkelijkheid. Dat lijkt de enige zekerheid in dit leven. De dood breekt huwelijken af, scheurt gezinnen uiteen, maakt levensverbanden stuk. Hele volken worden verscheurd door de dood. Wie het in zijn huwelijk of gezin heeft meegemaakt weet dat. Je voelt je geamputeerd. Je bent een stuk kwijt, een stuk van je leven. Een stuk van jezelf.

En dat groeit ook nooit weer aan. Ook al heelt de tijd veel wonden. En mag je je als gelovige getroost weten met het evangelie van de levende Heer Jezus Christus.

De dood is een verscheurende werkelijkheid. Daar krijgen we vroeg of laat allemaal mee te maken. Niet alleen in de relaties van huwelijk, gezin en familie. Maar in ons eigen bestaan. De dood verscheurt de mens zelf. Zij breekt hem uiteen. De

compleetheid van mij als mens gaat er aan met de dood. Dat hebben we als mensen zelf over ons heen gehaald, door de zonde. Zo heeft God het daarom ook beschikt. We zien het werkelijkheid worden wanneer een gelovig kind van God sterft. Bij de dood worden je lichaam en je ziel uit elkaar gehaald.

Je lichaam wordt in de aarde gelegd. Begraven. Als christen zeggen we: ons lichaam wordt in de dodenakker gezaaid. Paulus vergelijkt het in 1 Korintiërs 15 met een graankorrel die in de aarde wordt gezaaid.

Maar dat zaaien betekent sterven voor die graankorrel. Hij verteert in de grond. Anders draagt hij geen vrucht. Sterven en zaaien horen bij elkaar. Voor de gelovigen is dat een hoopvol gebeuren, ondanks alle verscheurdheid en verdriet die het sterven met zich meebrengt.

“Wij gaan vader begraven. Of moeder.” Dat zeggen we bij voorbeeld. Zo beleven we dat. En het raakt ons diep. Want de dood is verscheurend. Hij blijft een vijand. De laatste vijand, zegt de Bijbel. Maar wel een vijand die overwonnen moet worden. En die overwonnen zal worden. Ja, al overwonnen is door Christus.

“Wij gaan vader begraven.” Maar toch is dat ook weer niet helemaal waar. Want vaders dode lichaam is vader niet. Een lijk is niet een mens. Want een mens leeft, is een persoonlijkheid. Je bent iemand.

Ik ben ik en jij bent jij. Levend, denkend, bewegend, ademend, bewust bezig. En soms niet eens. Denk aan denk aan dubbel gehandicapte mensen. Of mensen in coma. Dat zijn en blijven mensen voor God. Hoe afhankelijk ook van anderen. Hoe weinig kwaliteit hun bestaan ook lijkt te hebben voor ons. Alsof het alleen op kwaliteit voor ons mensen aankomt.

Mijn 'ik', dat is mijn ziel. Dat ben ik zelf voor God. Zoals Hij mij het leven heeft gegeven en mij een levende ziel maakte. In mijn lichaam.

“Wij gaan moeder begraven.” Dat zeggen we. Maar we zeggen erbij en dat als eerste. “Moeder is naar de hemel gegaan. Of: vader is naar de Here Jezus Christus gegaan.” Opgenomen in heerlijkheid. Op het moment dat hij stierf.

Ik geloof als christen, als kind van God *“dat mijn ziel na dit leven terstond tot haar Hoofd Christus opgenomen zal worden.”* Ik ga naar Christus, wanneer ik sterf, mag een gelovige zeggen uit de grond van zijn hart. Daar gaat geen seconde overheen. Op hetzelfde moment is dat zo. Ontslapen is ontwaken op hetzelfde moment. De gelovige ontslaapt op aarde. Maar Hij ontwaakt gelijktijdig bij God in de hemel. Bij zijn Heer Jezus Christus. David zingt daarvan in Psalm 17:15:

*“Laat mij, recht gedaan, uw gelaat aanschouwen,
bij het ontwaken mij verzadigen aan uw beeld. ”*

En in Psalm 139:18 herhaalt hij dat met deze woorden:

“Ontwaak ik, dan nog ben ik bij u.”

Dat is zijn werkelijkheid elke morgen bij het wakker worden. Ontwaken en God zien. Dat wordt vervuld, wanneer een christen ontslaapt. Hij wordt wakker bij zijn Heer. Dat heeft de Here namelijk zelf beloofd.

Maar mijn lichaam blijft hier op aarde achter. En niet onder de beste omstandigheden. Overgegeven aan de vertering, aan het verderf, aan de ontbinding.

En na 30 jaar wordt mijn graf wellicht geruimd. Of misschien wel al na 20 jaar of nog korter. En er is van mijn lichaam niet veel meer over dan wat botten. Dat doet de dood. Hij verscheurt mijn bestaan.

Maar ik geloof dat het zo niet zal blijven. Dat kan gewoon niet. Want God is de Schepper van het leven. Mijn Schepper ook, die mij niet finaal kapot laat gaan. Hij berust niet in mijn verscheurdheid als gevolg van onze zonde en onze dood. Hij laat niet varen de werken van zijn handen. Hij laat zijn werk niet ergens halverwege afbreken. God is niet de God van onvoltooidheid en onvolmaaktheid. Integendeel. Hij is de God van het volmaakte leven.

Het kan met mij niet blijven, zoals het wordt op met moment van mijn sterven. Mijn ziel bij haar Hoofd Christus en mijn lichaam in ontbinding op de aarde.

"Kijk maar naar Christus," zegt Paulus. Hij is opgestaan en opgewekt. Als eersteling van hen die ontslapen zijn. En dat houdt de garantie in dat allen die in Christus ontslapen zijn, ook met Hem zullen opstaan in een nieuw leven, met Hem levend gemaakt zullen worden.

Daar wijdt Paulus heel wat woorden aan in dat lange hoofdstuk 1 Korintiërs 15. Want de opstanding van de doden maakt de kern uit van het geloof. Zonder opstanding van de doden kunnen we beter direct ophouden te geloven. Dan is het leven nu absoluut zinloos en zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen. Stop dan maar met christen zijn. Ga over tot de orde van de dag en leef er maar op los.

Maar Christus is opgewekt. En met Hem zullen allen opgewekt worden die in Hem geloven. Opgewekt ten leven. Opgewekt met als geschenk een compleet vernieuwd lichaam. Herschapen door God.

God schiep geen mensen om onvolledig te zijn. Maar echte, levende mensen. Met een lichaam. En dat lichaam is bepaald niet minderwaardig. Ook vandaag niet, aan hoe veel beperkingen het nu ook onderhevig is.

Het lichaam is geen lager of minderwaardig deel van de mens. Nee, God schiep het zoals Hij het heeft gewild. En Hij maakt zelfs onze lichamen tot een tempel van de Heilige Geest. Dat heeft Paulus eerder in deze brief al geschreven aan de Korintiërs. We moeten dus ook zuinig zijn op hun lichaam en daar verantwoord mee omgaan. Zo waardevol is ons lichaam voor God dat Hij het geheel vernieuwen zal.

Ons lichaam van vandaag zal sterven, verteren als een graankorrel, gezaaid in Gods akker. Maar God zal daaruit iets te voorschijn brengen dat onvergankelijk veel heerlijker is, dat ons lichaam nu. En wat kun je nu al veel in een gezonde body. Het zal zijn in de vergelijking van een graankorrel en een volle, volgroeide rijpe korenaar, met alle vrucht daarin. Of een zonnebloempitje dat een grote prachtige zonnebloem voortbrengt onder de kracht van de Heilige Geest.

In die verhouding moet je het zien, zegt Paulus. En dan is die vergelijking nog maar zwak, als je goed beschouwt.

"Zo zal het ook zijn wanneer de doden opstaan. Wat in vergankelijke vorm wordt gezaaid, wordt in onvergankelijke vorm opgewekt, wat onaanzienlijk en zwak is wanneer het wordt gezaaid, wordt met schittering en kracht opgewekt. Er wordt een aards lichaam gezaaid, maar een geestelijk lichaam opgewekt. Wanneer er een aards lichaam is, is er ook een geestelijk lichaam." (1 Kor 15:42-44)

Dat is een ongelooflijk verschil. Het verschil tussen dood en leven zelfs. We kunnen ons er geen voorstelling van maken. Zoals je er geen voorstelling van maken kunt, dat die zonnebloempit tot zoiets stralends kan uitgroeien als zo'n grote gele zonnebloem.

Laten we ook hier bedenken, dat dit het werk van God de Heilige Geest is. Typisch de Heilige Geest, zou je zeggen. Is Hij het niet die alles volmaakt? Die alles mooi maakt voor God, zodat het aan Gods bedoeling beantwoordt? Hij is de Volmaker. Hij is het die Here is en levend maakt.

"Kijk maar in je tuin en op je akker," zegt Paulus. "In het voorjaar bijvoorbeeld." Psalm 104:30 zingt het:

*"Zend uw adem en zij worden geschapen,
zo geeft u de aarde een nieuw gelaat."*

Dat doet God de Heilige Geest ook met ons lichaam, bij de opstanding van de doden. Hij die ons lichaam nu al tot zijn tempel maakt, legt zich er niet bij neer dat dat lichaam vergaat in de grond. Nee, Hij laat het lichaam zaaien en geeft er op Gods tijd een ongelooflijke heerlijkheid aan. Een geestelijk lichaam maakt Hij. Een lichaam en een bestaan geheel vervuld van Hem en bestuurd door die Geest van God is dat. Paulus schrijft in Romeinen 8:11:

"Want als de Geest van hem die Jezus uit de dood heeft opgewekt in u woont, zal hij die Christus heeft opgewekt ook u die sterfelijk bent, levend maken door zijn Geest, die in u leeft."

Ik geloof: mijn lichaam wordt opgewekt en weer met mijn ziel verenigd, om voor altijd met Christus te zijn. Na mijn sterven gaat mijn ziel direct naar Christus. Dan ben ik al bij mijn Hoofd. Maar nog niet compleet. Dat komt pas wanneer God mijn lichaam opwekt en met mijn ziel verenigt. Wanneer Hij mij dan aan Christus gelijkvormig maakt, wat betreft lichaam en ziel. Compleet mens naar Gods bedoeling. Om compleet bij ons Hoofd Christus te zijn. Om met Hem te leven in volmaakte heerlijkheid. Dat heeft God voor ons in petto.

Wat een troost in ons door de dood verscheurde bestaan!

2. Onvoorstelbaar genieten in heerlijkheid.

Waar denk je aan bij het eeuwige leven? Heb je daar een voorstelling van? Wat denk je dat je allemaal zult doen in de hemel en op de nieuwe aarde?

Het zou kunnen dat iemand zich het eeuwige leven voorstelt als een soort eindeloze kerkdienst met allemaal psalmen en gezangen ter ere van God? God eeuwig prijzen, dat is toch het kenmerk van eeuwig leven, zegt antwoord 58. Dat is waar. Dat zal inderdaad het doel van ons leven dan zijn. Nu ook al trouwens.

Maar ik kan me indenken, dat het beeld van een eindeloze kerkdienst nou niet iedereen bepaald in een hoerastemming brengt. Zal dat toch niet gaan vervelen? Dat zou behoorlijk saai zijn, denk je misschien wel.

Maar als je van het eeuwige leven een saai beeld hebt en een saaie verwachting, dan moet je het leven nu ook saai vinden. Dat kan haast niet anders. En je moet de saaiheid van je bestaan dan proberen geregeld te doorbreken door stevig uit je dak

te gaan. En door zo het nodige plezier te maken. Veel fun, zoals dat dan genoemd wordt tegenwoordig.

Als je het leven nu al saai vindt, het leven als christen vooral, dan is het eeuwige leven ook geen aantrekkelijk perspectief. Als je nu al geen vreugde vindt in het leven met God en met Christus, wat moet dat later dan worden? Niks dus, tenzij de Heilige Geest je alsnog die vreugde in Christus geeft.

Ik mag nu al het begin van de eeuwige vreugde in mijn hart voelen, belijden we met antwoord 58. Dat is de vreugde in Christus, de vreugde van de Heilige Geest, die in mijn hart wil wonen. En die mij een blijmoedig christen wil laten zijn.

Wat is het leven nu al dynamisch, als je goed bekijkt. Wat is er nu al veel te genieten van God. Wat zijn er nog veel mooie dingen in het leven. Genieten van liefde, van mooie dingen in de natuur. Van omgang met elkaar in de gemeente van Christus. Van lekker eten en drinken op zijn tijd. Van heerlijke geschenken van God. En wat geeft de Here ons veel. We hebben daar soms geen notie van, zo gewoon vinden we het. En we denken misschien wel, dat we er zo'n beetje recht op hebben.

Het begin van de eeuwige vreugde mogen we in ons hart voelen. Echt waar. Leven met God en met Christus is eeuwig leven. Ik geef nog maar weer eens de woorden van de Here Jezus door: "Wie in Mij gelooft heeft eeuwig leven." Vandaag al in zijn dagelijkse bestaan, van school, van examens, van werken, van kerklid zijn etc.

Vandaag al mag je leren te genieten van God en van Christus en van al zijn schatten en gaven.

Maar het is een begin van de eeuwige vreugde. Dat betekent, het is nog geen volmaakte vreugde. Vaak zit er nog een kras op de plaat. En de vreugdetonen zijn dof geworden en soms amper meer hoorbaar. Hoe velen zijn er ook niet in de kerk die niks van vreugde voelen? Die niet meer lachen kunnen, omdat het leven hun veel verdriet en moeite gebracht heeft.

Maar dat zal compleet veranderen, zegt de Here. Het begin van de eeuwige vreugde groeit onder de kracht van de Geest uit tot volmaakte eeuwige vreugde in God en in Christus.

Dat zal voor ons gaan betekenen onvoorstelbaar genieten in heerlijkheid. Daar kun je je nu geen voorstelling van maken, zegt de Bijbel. Hoe je het ook probeert. Al heb je vandaag ook een leven zonder bijgeluiden en zonder wanklanken, bij wijze van spreken. Dan nog gaat het je verwachting en je voorstellingsvermogen verre te boven.

Ik zal, zo geloof ik, *"na dit leven volkomen heerlijkheid bezitten, die geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en die in geen mensenhart is opgekomen, en wil om God daarin eeuwig te prijzen."*

De catechismus ontleent deze woorden aan het stukje van 1 Korintiërs 2 dat we in deze dienst ook hebben gelezen. Daar betreft Paulus het op de verborgen wijsheid van God, die Hij door zijn Geest openbaart. De verborgen wijsheid van God in de prediking van het kruis van Christus.

Daarvan geldt al, wat Paulus leest in Jesaja 64:4: *"Wat het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bestemd voor wie hem liefheeft."*

De verlossing door Christus en de weg van behoud door geloof in de gekruisigde Christus is al onvoorstelbaar. Niet in te denken voor mensen met een beperkt en

verzwakt verstand, zoals wij. Het eeuwige leven en de volmaakte heerlijkheid die God in petto heeft voor wie Hem liefhebben nog veel en veel minder.

Daar kun je met je verstand niet bij. God licht in de Bijbel maar een tipje van de sluiters op van die toekomstige heerlijkheid. Ik denk dan aan de laatste hoofdstukken van de Bijbel, Openbaring 21 en 22. Geen verdriet meer, geen tranen meer, geen oorlog meer, geen dood meer.

God zal bij de mensen wonen. God zelf in zijn heerlijkheid. En wij mogen wonen en leven bij Hem. Leven met Christus in een leven dat echt niet meer stuk kan. Want de dood is dan dood. Verzwolgen in de overwinning, zegt Paulus. Het is één en al leven, in onvoorstelbare heerlijkheid. In alle gevarieerdheid en dynamiek die er maar zijn zal.

Hoe dat zijn zal? Ik kan het u niet zeggen. Niet meer dan wat God zelf er in de Bijbel al van zegt. Maar ook niet minder. En dat is reden genoeg om de verwachting niet te laag in te zetten. Je kunt het niet mooi genoeg verwachten.

God heeft voor wie Hem onvergankelijk liefhebben een geweldige verrassing in petto. Een complete verrassing. Totaal anders, dan wij ons kunnen voorstellen.

Onze Vader in de hemel glimlacht nu al in het vooruitzicht van de verrassing die Hij zijn kinderen bereidt in dat eeuwige leven. We zullen stom van verbazing zijn. Om een uitdrukking van deze kant van de dood te gebruiken. Maar dat zal niet lang duren. Want we zullen uitbarsten in gejuich voor onze Heer en Koning. Voor onze God in de hemel. En Hij zal er geweldig van genieten.

Want Hij bereikt met de mens toch zijn doel. Namelijk dat wij Hem eeuwig zullen prijzen met woord en daad. God haalt dat doel royaal met zijn volk. Dank zij Jezus Christus en door de kracht van zijn Heilige Geest. Een fantastische toekomst ligt klaar voor wie God liefhebben.

Fantastische aanbieding dus voor liefhebbers. Dat bent u toch ook?

Amen.